

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ - ସଂଖ୍ୟା ଛଅ

ନିଦ୍ରିତ ମୃତମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ

Jeff Pippenger

2023-10-27

ଆମେ ଯିଶୁଙ୍କ ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରୁଥାଉ, ଯାହା ଚାଳିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଯେଠାରେ ୧୮ ଛୁଇଁଲ, ୨୦୨୦ର ନିରାଶା ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ବିଳମ୍ବର ସମୟର ପରିଚୟ ଦିଆଯାଇଛି। ଆମେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ମୁଦ୍ରାକୁ ଯିହ୍‌ଲେଙ୍କ ସଭରୀଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କ ଉପତ୍ୟକାରେ ଥିବା ମୃତମାନଙ୍କ ସହ ସମନ୍ୱୟ କରୁଥାଉ। ଆମେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ମାଧ୍ୟମରେ ସେହି ଘଟଣାକ୍ରମର ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କ୍ରମକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛୁ, ଯାହା ଅତଳଗହରରୁ ଉଦ୍ଧାରିତ ପଶୁ ବୀରା ରାସ୍ତାରେ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିବାମାନଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସହ ସମନ୍ୱିତ।

ଆମେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ପରସ୍ପର ସମନ୍ୱିତ କରୁଛୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସେହି ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଧାରିତ କରୁଛୁ ଯେଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବେ କେବେ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇନଥିଲା; କାରଣ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସେହି ଉଦ୍ଧାରିତ, ଯାହା ମାନବ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତିର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଘଟେ। ଆମେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛୁ, କାରଣ “ସମୟ ସନ୍ନିକଟ ଅଟେ।” ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଧାରିତ କରିବାରେ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂରଣ ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଛନ୍ତି, ଆମେ ସଠିକ୍ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛୁ ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଯୋହନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ପରିଭାଷିତ କରାଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ଯାହା ଦେଖୁଥିଲେ, ତାହା ଲେଖ; ସେଗୁଡ଼ିକ ସେତେବେଳେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିବା ବିଷୟ ଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାରେ ଯୋହନ ସେହି ସମୟରେ ଏକାସାଥରେ ସେସବୁ ବିଷୟମଧ୍ୟ ଲେଖୁଥିଲେ ଯେଗୁଡ଼ିକ ହେବାକୁ ଅଛି।

ତୁମେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ଏବଂ ଯାହା ଅଛି, ଓ ଯାହା ପରେ ଘଟିବ, ସେହି ସବୁ କଥା ଲେଖ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:19.

ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡ଼ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଯୁକ୍ତିଗତ ଠୋକର ତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ପର୍କରେ ପାରମ୍ପରିକ ବୁଝାମଣା ହେବା ସମ୍ଭବ। ଯେତେବେଳେ କେହି ଜଣେ ସ୍ଥାପିତ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ସ୍ଥାପିତ ସତ୍ୟ କାଳକ୍ରମେ ବିକଶିତ ହେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା ବୋଲି ଦେଖିବାରେ ବିଫଳ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସତ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଠିକ୍ ବୁଝାମଣା ଏକ ପରମ୍ପରା କିମ୍ବା ପ୍ରଥାରେ ପରିଣତ ହୋଇପାରେ। ପରମ୍ପରାରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିବା ସେହି ସତ୍ୟ, ଲାଓଦିକୀୟାଙ୍କ ପ୍ରତି ସନ୍ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଅନ୍ଧତାକୁ ସ୍ୱତଃ ଉତ୍ତର କରିପାରେ। ମୂଳ ସତ୍ୟ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ହିଁ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ସତ୍ୟ କାଳକ୍ରମେ ବିକଶିତ ହୁଏ ବୋଲି ଦେଖିପାରିବାର ଅସମର୍ଥତା ଅନ୍ଧତାକୁ ଉତ୍ତର କରେ। ସତ୍ୟ ତାଙ୍କର ଅନ୍ଧତାର କାରଣ ନୁହେଁ; ଅନ୍ଧତା କେବଳ ସେହି କାରଣର ଏକ ଲକ୍ଷଣ ମାତ୍ର। ସେହି କାରଣ ହେଲା—ଯେମାନେ ପରମ୍ପରା ଓ ପ୍ରଥାର ସୁବିଧାରେ ଆତ୍ମସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି କାନୁ ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ, ସେହି ଚକ୍ଷୁ ଯେଉଁମାନେ ଦେଖିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେହି ହୃଦୟ ଯାହା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବ ନାହିଁ।

“ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଶିକ୍ଷାରେ ପ୍ରାଚୀନ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ, ଯାହାର ସେ ସ୍ୱୟଂ ଉତ୍ସଦାତା ଥିଲେ, ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯାହା ସେ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌କ୍ରମାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କହିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଏକ ନୂତନ ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶ କଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ କେତେ ଭିନ୍ନ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ ହେଲା! ତାଙ୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବୀରା ଆଲୋକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ଏକ ପ୍ରବଳ ପ୍ରବାହ ଆସିଲା। ଏବଂ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ ଯେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିବେ, ଯେପରି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିରନ୍ତର ଉଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ଚାଲିବ। ସେମାନେ ତାହାର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ନୂତନ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ।”

“ଏଦେନରେ ମୋଚନର ପ୍ର ଅମ ପ୍ର ତିଜ୍ଞ । ଉଜ ।ରିତ ହୋଇଥିବା ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ଖ୍ରୀ 1ଷ୍ଟ ଲ ଜୀବନ, ଚରିତ୍ର , ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥ ତାମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ମାନବମାନଙ୍କ ର ଅଧ ଯନର ବିଷୟ ହୋଇଆସିଛି । ତଥାପି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ । ଯାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟ ମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି , ସେହି ପ୍ର ତ୍ୟ କ ମନ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ସତେଜ ଓ ନୂତନ ଆଲୋକରେ

ପ୍ର ସ୍ତୁତ କରିଛି। ମୋତନର ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ନିରନ୍ତର ର ବିକାଶ ଓ ବିସ୍ତାର ପାଇଁ ସକ୍ଷମ। ସେଗୁଡ଼ିକ ପୁରାତନ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସଦା ନୂତନ, ଏବଂ ସତ୍ୟର ଅନେକ ଧର୍ମକଳ୍ପ ନିରନ୍ତର ଭାବେ ଅଧିକ ମହିମା ଓ ଅଧିକ ପ୍ରବଳ ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରୁଥାଏ।”

“ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ସତ୍ୟର ଏକ ନୂତନ ବିକାଶ ରହେ, ସେହି ପିଢ଼ୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକ ବାତ୍ତା ରହେ। ପୁରୁଣା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତେ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ; ନୂତନ ସତ୍ୟ ପୁରୁଣାରୁ ସ୍ଵାଧୀନ ନୁହେଁ, ବରଂ ତାହାର ଉନ୍ନତ ମାତ୍ର। ପୁରୁଣା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକକୁ ବୁଝାଯାଇଥିଲେ ମାତ୍ର ଆମେ ନୂତନକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରୁ। ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ସତ୍ୟ ଖୋଲିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ସେ ‘ମୋଶା ଓ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵମାନଙ୍କଠାରୁ’ ଆରମ୍ଭ କରି ‘ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନିଜ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଦେଲେ।’ ଲୁକା 24:27। କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟର ନୂତନ ଉନ୍ନତରେ ଯେ ଆଲୋକ ଦୀପ୍ତିତେଜସ୍ଵୀ ହୋଇ ଢଳିତ ହୁଏ, ସେହି ଆଲୋକ ହିଁ ପୁରୁଣାକୁ ମହିମାଦିତ କରେ। ଯେ ନୂତନକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରେ କିମ୍ବା ଅବହେଳା କରେ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ପୁରୁଣାକୁ ଧାରଣ କରିନଥାଏ। ତାହାର ପାଇଁ ସେ ତାହାର ଜୀବନଦାୟକ ଶକ୍ତି ହରାଇଦିଏ ଏବଂ କେବଳ ଏକ ପ୍ରାଣହୀନ ଆକାର ହୋଇ ରହିଯାଏ।”

“ଏମିତି କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ପୁରାତନ ନିୟମର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଥିବା ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ବୋଲି ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନୂତନ ନିୟମକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରି, ସେମାନେ ପ୍ରମାଣ କରନ୍ତି ଯେ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵମାନେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ସେଥିରେ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁନାହାନ୍ତି। ‘ଯଦି ତୁମେ ମୋଶାଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିଥାନ୍ତି, ତେବେ ମୋତେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ କରିଥାନ୍ତି; କାରଣ ସେ ମୋ ବିଷୟରେ ଲେଖିଥିଲେ,’ ବୋଲି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଥିଲେ। ଯୋହନ 5:46। ତେଣୁ, ପୁରାତନ ନିୟମ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତି ନାହିଁ।”

“ଅନେକେ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ସୁସମାଚାରରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକୁ ଓ ତାହା ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଦାବି କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହା ସଦୃଶ ଭାବରେ ପଢ଼ିତ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ ପୁରାତନ ନିୟମର ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ପାଖେ କରି ଦିଅନ୍ତି, ଯାହା ବିଷୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ‘ଏହିମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନେ, ଯେମାନେ ମୋର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି।’ ଯୋହନ 5:39। ପୁରାତନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ନୂତନକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି; କାରଣ ଉଭୟେ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଏକ ସମଗ୍ର ଅଂଶ। କୌଣସି ମଣିଷ ସୁସମାଚାର ବିନା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ, କିମ୍ବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିନା ସୁସମାଚାରକୁ, ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରେ ନାହିଁ। ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ଦେହଧାରୀ ସୁସମାଚାର, ଏବଂ ସୁସମାଚାର ହେଉଛି ଉନ୍ନତ ବ୍ୟବସ୍ଥା। ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ମୂଳ, ସୁସମାଚାର ହେଉଛି ସେ ବହନ କରୁଥିବା ସୁଗନ୍ଧିତ ପୁଷ୍ପ ଓ ଫଳ।” Christ’s Object Lessons, 127.

ଯେମାନେ ପୁରୁଣାକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନୂତନକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି, ସେହି କଥା ସେଭେଳ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ସହିତ ପ୍ରୟୋଜ୍ୟ ହୁଏ, କାରଣ ସେମାନେ ସମଗ୍ର ବାଇବେଲକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଦାବି କରିଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀର ଆତ୍ମାର ଲେଖନୀଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଯୋହନ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଥିବା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଯେମାନେ ବାଇବେଲ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀର ଆତ୍ମା—ଉଭୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର କାରଣରୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି।

ମୁଁ ଯୋହନ, ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଭାଇ ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କ୍ଳେଶ, ରାଜ୍ୟ ଓ ଯୈର୍ଯ୍ୟରେ ସହଭାଗୀ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ମୁଁ ପାମୋସ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ଦ୍ଵୀପରେ ଥିଲି, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧:୯।

ଯଦି କେହି ଯୀଶୁଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀର ଆତ୍ମା, ଅର୍ଥାତ୍ ଏଲେନ୍ ହାଇଚଙ୍କ ଲେଖନୀଗୁଡ଼ିକ, ତେବେ ତାଙ୍କ ଲେଖନୀରୁ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି ମୁଁ ଯେ ବିଷୟକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଛି, ତାହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସେ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ “ମୁକ୍ତିର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନିରନ୍ତର ବିକାଶ ଓ ବିସ୍ତାର ପାଇବାକୁ ସକ୍ଷମ। ପୁରୁଣା ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସଦା ନୂତନ, ସତ୍ୟର ସମ୍ପାନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ନିରନ୍ତର ଭାବେ ଅଧିକ ମହିମା ଓ ଅଧିକ ପ୍ରବଳ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥାଏ, ଏବଂ ଯେ “ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ସତ୍ୟର ଏକ ନୂତନ ବିକାଶ ଥାଏ, ସେହି ପିଢ଼ୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକ ସନ୍ଦେଶ।”

ଯଦ୍ୟପି ସାଧାରଣତଃ ଜଣେ ସେଭେକ୍ସ-ତେ ଆଡଭେକ୍ସିଷ୍ଟ ଯେପରି ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକକୁ ବୁଝିଥାନ୍ତି, ସେହି ବୁଝାମଣା ସତ୍ୟ ଅଟେ, ତଥାପି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସମଗ୍ର ପୁସ୍ତକଟି ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନଙ୍କର ଏକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ। ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛୁ ଯାହା ଏବେ ଉଦ୍ଘୋଷିତ ହେଉଛି, ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟକୁ ସେମାନେ ଚିହ୍ନି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଯେମାନେ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ଯେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ସମସ୍ତ ଅନୁକ୍ଷେପ ହେଉଛି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନର ଅଂଶ, ଯାହା ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଉଦ୍ଘୋଷିତ ହୁଏ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ସମ୍ପନ୍ନରେ ଆଡଭେକ୍ସିଷ୍ଟ ଯେଉଁ ବୁଝାମଣା ଧାରଣ କରିଆସିଛି—ଯେ ଏହା ଫରାସୀ ବିପ୍ଳବରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପାଇଥିଲା—ତାହା ସଠିକ୍, ଏବଂ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସେହି ସଠିକ୍ ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି। ତଥାପି, ସେହି ସତ୍ୟ କେବଳ ଏକ ଇତିହାସ ଥିଲା, ଯାହା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଘୋଷଣସ୍ୱରୂପ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସମଗ୍ର ପୁସ୍ତକଟି ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଘଟଣା-ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ଶାସିତ।

ଆମେ ଏଜିକ୍ସିଏଲ୍ ସତତ୍ୱିଣ୍ଣ, ଇଶାୟା ଚାଳିଶ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରକୁ ମାତ୍ର ପଢ଼ିବାର ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସହିତ ଏକତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ସାତ ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିକାରୂପେ ଆଧାର କରି ଗଢ଼ି ତୋଳୁଛୁ। ଆମେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଘଟଣାକ୍ରମର ପ୍ରୟୋଗକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ, ତାହାକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ଆଉ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ରେଖା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରେଖାରେ ପାଉଯାଏ, ଯାହାରେ ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି। ଯୀଶୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାବେଳେ ତିରିଶି ବର୍ଷ ବୟସର ଥିଲେ ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଲେ, କାରଣ ନୂତନ ନିୟମର ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରେ “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ”, କିମ୍ବା ପୁରାତନ ନିୟମର ହିବ୍ରୁ ଭାଷାରେ “ମୋସିଆ”, ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଅଭିଷିକ୍ତଜନ।

ମୁଁ କହୁଛି, ସେହି ବାକ୍ୟକୁ ତୁମେ ଜାଣ, ଯାହା ସମସ୍ତ ଯିହୁଦିଆରେ ପ୍ରଚାରିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯୋହନ ଯେ ବପ୍ତିସ୍ମ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ, ତାହା ପରେ ଗାଲିଲୀରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା; କିପରି ପରମେଶ୍ୱର ନାଜରେଥର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିରେ ଅଭିଷିକ୍ତ କଲେ; ସେ ସର୍ବତ୍ର ଘୁରି ଘୁରି ମଙ୍ଗଳ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଶୈତାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୀଡ଼ିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରୁଥିଲେ; କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। ପ୍ରେରିତ 10:37, 38.

ତିରିଶି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୀଶୁ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ବପ୍ତିସ୍ମା ସମୟରେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଭାବେ, ସାଢ଼େ ତିନି ଘଣ୍ଟା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ତାହାପରେ ସେ ବଧ କରାଗଲେ, ସମାଧିରେ ରଖାଗଲେ, ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ହେଲେ ଏବଂ ପରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆରୋହଣ କଲେ। ତାଙ୍କ ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭ ଥିଲା ତାଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମା, ଯାହା ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁଦ୍ଧାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଷ୍ଠି ଦିନର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଶେଷରେ ସେ କରୁଣରେ ବିଦ୍ଧ ହେଲେ ଏବଂ ପରେ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ହେଲେ—କାରଣ ସେହି ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ। ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁଦ୍ଧାନର ଘଟଣା ଏକ ପ୍ରବଳ ସେନା ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା, ଯେଉଁ ସେନା ଆଉ ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁସମାଚାରକୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଲା, ଏବଂ ତାହାପରେ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ।

କାଥୋଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚ, ଅର୍ଥାତ୍ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ବିରୋଧୀଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଶକ୍ତିରେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତିରିଶି ବର୍ଷ ଧରି ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା। 508 ମସିହାରେ, “ନିତ୍ୟ” କୁ ଅପସାରଣ କରାଯାଇଥିଲା। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଆମକୁ ସରାସରି ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ, 1930 ଦଶକରେ ଲାଓଦିକୀୟ ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ଆଡଭେକ୍ସିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ “ନିତ୍ୟ” ବିଷୟରେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଧର୍ମର ଶୈତାନୀ ଧାରଣାକୁ ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ, ତାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର “ନିତ୍ୟ” ବିଷୟରେ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣା ସଠିକ୍ ଥିଲା।

“ତାପରେ ମୁଁ ‘ଦୈନିକ’ (Daniel 8:12) ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ଭାବେ ଦେଖିଲି ଯେ, ‘sacrifice’ ଶବ୍ଦଟି ମାନବୀୟ ପ୍ରଜ୍ଞା ଦ୍ୱାରା ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ପାଠ୍ୟର ଅଂଶ ନୁହେଁ, ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ନ୍ୟାୟର ଘଣ୍ଟାର ଘୋଷଣା ଦେଇଥିବାମାନଙ୍କୁ ଏହାର ସଠିକ୍ ଦୃଷ୍ଟିଦାନ କରିଥିଲେ।” Early Writings, 74.

“ନିତ୍ୟ ” ପୌଞ୍ଜ ଲିକତାକୁ ପ୍ର ଚିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ପୌଞ୍ଜ ଲିକ ରୋମ ସେହି ଶକ୍ତି ଥିଲା ଯାହା ପାପତନ୍ତ୍ର କୁ ପୃଥିବୀର ସିଂହାସନରେ ଆରୋହଣ କରିବାରୁ ବାରଣ କରିଥିଲା ଏବଂ ରୋକି ରଖୁଥିଲା। ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତ କରେ ଯେପରି ପୂର୍ବବାଣୀ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିରୀକୃତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତାହାପରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ଉଇଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପରେ ଏଲେନ୍ ହାଲ୍‌ସ୍‌ସ୍‌ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା; 508 ମସିହାରେ ପାପତନ୍ତ୍ର ଉଦୟକୁ ବାଧା ଦେଇଥିବା ପୌତ୍ତ ଲିକ୍‌ସ୍ ପ୍ରତିରୋଧ ଅପସାରିତ ହୋଇଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରି, 538 ମସିହାରେ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଚିରିଶି ବର୍ଷ ଧରି ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ ପ୍ରତିଖ୍ରୀଷ୍ଟ —ଉଭୟ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଚିରିଶି ବର୍ଷ ଧରି ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିଥିଲେ। ପାପତନ୍ତ୍ର 538 ମସିହାରେ ଏକବାର ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଚିରିଶି ବର୍ଷ ଅର୍ଦ୍ଧ ବର୍ଷ ଧରି ନିଜ ଜୀବନର ସମୟ ଶପ୍ତକାଳ ପାଇଁ କରୁଥିଲେ, ସେପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ଚିରିଶି ବର୍ଷ ଅର୍ଦ୍ଧ ବର୍ଷ ଧରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ ଶପ୍ତକାଳ ପାଇଁ କରୁଥିଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ 1, ଯେଉଁମାନେ ଫ୍ରେଞ୍ଚିସ୍ ବିପ୍ଳବର ଇତିହାସରେ ପୁରାତନ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଚିରିଶି ବର୍ଷ ଅର୍ଦ୍ଧ ବର୍ଷ ଧରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା।

ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦେବି, ଏବଂ ସେମାନେ ଟାଟବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ପାଠ ଦିନ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ ହେବେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:3।

୧୭୯୮ ମସିହାରେ, ବାରଶେଷ ଶାଷ୍ଠି ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ ହେବା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଚାହାର ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ କଲା, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରଶେଷ ଶାଷ୍ଠି ଦିନ ପରେ କରୁଣରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ବାରଶେଷ ଶାଷ୍ଠି ଦିନ ପରେ ପଥରେ ବଧ କରାଯାଇଥିଲେ।

ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ହେଲେ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଚାହାର ସମ୍ପର୍କୀୟ ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଚାହାର ମାରାତ୍ମକ ଘାତର ସ୍ୱସ୍ଥତା, ଅର୍ଥାତ୍ ଚାହାର ପୁନରୁଦ୍ଧାନ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୁନରୁଦ୍ଧାନ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଘଟିଥିଲା, ଏବଂ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ପୁନରୁଦ୍ଧାନ ସାଙ୍ଗେ ଚିରିଶି ଦିନ ପରେ ଘଟିଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଚାହାର ପ୍ରତ୍ୟାକାମ୍‌ନା ଭାବେ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ହୁଏ, କାରଣ ଅନେକ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ ହେବା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଚାହାର ଦିନ ରବିବାର ଆଇନର ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷ ଅଟେ। ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ତେରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ସମୁଦ୍ରପଶୁ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ହୁଏ, ଏବଂ ସମୁଦ୍ରପଶୁ ଚିହ୍ନ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ହୋଇଥାଏ। ଚାହାପରେ ଜାତିସଂଘ, ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସତରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଦଶ ରାଜା, ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ରର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ—ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ଦଶ ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ ରାଜା—ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା ଏକତାର ମୁଣ୍ଡ ଭାବେ ଉପରକୁ ଉତ୍ତୋଳିତ କରିବେ, ଯେପରି ପାପାସୀ ପୃଥିବୀର ସିଂହାସନରେ ଆରୋହଣ କରେ।

“ଆମେ ଯେପରି ଶେଷ ସଙ୍କଟର ସମାପ୍ତକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛୁ, ସେପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟସାଧନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ୱୟ ଓ ଐକ୍ୟ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ମୁହୂର୍ତ୍ତର ବିଷୟ। ଜଗତ ଝଡ଼, ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ବିରୋଧରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ। ତଥାପି ଏକ ମୁଣ୍ଡତଳେ—ପାପାଳ ଶକ୍ତିର ଅଧୀନରେ—ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ। ଏହି ଏକତାକୁ ମହା ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଦୃଢ଼ କରେ। ସେ ସତ୍ୟ ବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବାବେଳେ, ସେ ଏହାର ପକ୍ଷସମର୍ଥକମାନଙ୍କୁ ବିଭକ୍ତ ଓ ଛିଡ଼ାଇଦେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ। ଇର୍ଷ୍ୟା, କୁସନ୍ଦେହ, କୁକଥନ—ଏସବୁକୁ ସେ ଅସମ୍ମତି ଓ ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ କରେ।” Testimonies, volume 7, 182.

ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଚାହାର ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ହୁଏ, ସେ ପୃଥିବୀର ସିଂହାସନରେ ଆରୋହଣ କରେ ଏବଂ ଯେପରି ଯିଜେବେଲ ଆହାବଙ୍କୁ କର୍ମେଲ ପର୍ବତକୁ ନେଇଥିଲା, ସେପରି ସେ ଚିହ୍ନିତ ମିଳନକୁ ଆର୍ମାଗେଦୋନ ଅଭିମୁଖେ ଚାହାର ଅଗ୍ରଗତିରେ ନେତୃତ୍ୱ କରେ। ଗୀତକାର ଆସାଫ ଦଶଟି ଜାତିଙ୍କୁ—ଯେଉଁମାନେ ସଂଯୁକ୍ତ ଜାତିସଂଘଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି—ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଏକ ଦୁଷ୍ଟ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରମୟ ସଂଘବନ୍ଧନ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର “ମସ୍ତକ” ଉତ୍ତୋଳନ କରନ୍ତି, ଯାହା “ପାପାଳ ଶକ୍ତି” ଅଟେ।

ଆସାଫଙ୍କ ର ଗୀତ କିମ୍ବା ଗୀତସଂହିତା। ହେ ଇଶ୍ୱର, ତୁମେ ନୀରବ ରୁହ ନାହିଁ; ତୁମ ଶାକ୍ତି ଧାରଣ କର ନାହିଁ, ହେ ଇଶ୍ୱର, ନିର୍ଜୀବ ହେଇ ରୁହ ନାହିଁ। କାରଣ, ଦେଖ, ତୁମ ଶକ୍ତି ମାନେ କୋଳାହଳ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେମାନେ ତୁମକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମସ୍ତକ ଉତ୍ତୋଳିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ବିରୋଧରେ ଚତୁର ଚକ୍ର ଚଳାଇ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମ ଗୁପ୍ତ ରକ୍ଷିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରାମର୍ଶ କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ କହିଛନ୍ତି, ଆସ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାତି ରୂପେ ନିଷ୍ଠୁର କରିଦେବା; ଯେପରିକି ଇସ୍ରାଏଲର ନାମ ଆଉ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ନ ରହେ। କାରଣ ସେମାନେ ଏକମତରେ

ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପରାମର୍ଶ କରିଛନ୍ତି; ସେମାନେ ତୁମ ବିରୋଧରେ ମୈତ୍ର 1-ସନ୍ଧି କରିଛନ୍ତି: ଏଦୋମର ତମ୍ଭୁମାନେ ଓ ଇର୍ଶା ଏଲୀୟାମାନେ; ମୋଆବ ଓ ହାଗରୀୟମାନେ; ଗେବଲ, ଆନେ ଇନ ଓ ଅମାଲେକ; ସୋରର ବାସିନ୍ଦା ମାନଙ୍କ ସହିତ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ; ଅଶ୍ଶୁର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଛି; ସେମାନେ ଲୋଚଙ୍କ ସହ ଇନମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା କରିଛନ୍ତି । ସେଲା । ଗୀତସଂହିତା 83:1-8 ।

ତାହାପରେ ତିନି ଦୂତଙ୍କର ଧୂଳି ଆକାଶମଧ୍ୟରେ ଉଡୁଛି ।

ତାହାପରେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ଆକାଶର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଉଡୁଥିବା ଦେଖିଲି, ଯିହାଙ୍କ ପାଖରେ ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି, ବଂଶ, ଭାଷା ଓ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ଅନନ୍ତ ସୁସମାଚାର ଥିଲା । ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ କହିଲେ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ମହିମା ଦିଅ; କାରଣ ତାହାଙ୍କର ବିଚାରର ସମୟ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି; ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗ, ପୃଥିବୀ, ସମୁଦ୍ର ଓ ଜଳସ୍ରୋତମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର । ତାହାଙ୍କ ପଛରେ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତ ଆସି କହିଲେ, ବାବିଲ ପତିତ ହେଲା, ପତିତ ହେଲା, ସେହି ମହାନଗରୀ, କାରଣ ସେ ନିଜ ବ୍ୟଭିଚାରର କ୍ରୋଧଜନକ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କୁ ପାନ କରାଇଛି । ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଆସି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ କହିଲେ, ଯଦି କେହି ସେହି ପଶୁ ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରତିମାର ଉପାସନା କରେ, ଏବଂ ନିଜ ଲଲାଟରେ କିମ୍ପା ନିଜ ହାତରେ ତାହାର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବ, ଯାହା ତାହାଙ୍କ ରୋଷର ପାତ୍ରରେ ମିଶ୍ରଣବିହୀନ ଭାବେ ଢାଳାଯାଇଛି; ଏବଂ ସେ ପବିତ୍ର ଦୂତମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏବଂ ମେଷଣାବକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକରେ ଯଜ୍ଞଶାଭୋଗ କରିବ । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଯଜ୍ଞଶାଳର ଧୂଆଁ ଯୁଗାନ୍ତୁ ଉଦ୍ଧୃତ ହୁଏ; ଏବଂ ଯେମାନେ ସେହି ପଶୁ ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରତିମାର ଉପାସନା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେ କେହି ତାହାର ନାମର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦିନରେ କି ରାତିରେ କୌଣସି ବିଶ୍ରାମ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଅଛି: ଏଠାରେ ସେମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:6-12.

ତାହାବେଳେ ତିନି ଦୂତଙ୍କର ପତାକା ଆକାଶମଧ୍ୟରେ ଉଡୁଥିବ; କିନ୍ତୁ ଶୀଘ୍ର ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରସଂଘର ଦଶ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଉନ୍ନତ କରାଯିବ । ସେତେବେଳେ ସେହି ପତାକା “ସତ୍ୟ”ର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଘୋଷଣ କରୁଥିବ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀ ପରମ୍ପରା ଓ ପ୍ରଥାର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଘୋଷଣ କରୁଥିବ । ସେହି ତିନି ଦୂତ ମାନବଜାତିକୁ ପାପାସାର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ ନ କରିବା ପାଇଁ ସତର୍କ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵଳା ଭାବେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଜଗତକୁ ସେହି ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିବ ।

ଆମେ ଏଠାରେ ସମାପ୍ତ କରିବୁ, ଏବଂ ଆମର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହାକୁ ପୁନର୍ବାର ଆରମ୍ଭ କରିବୁ ।